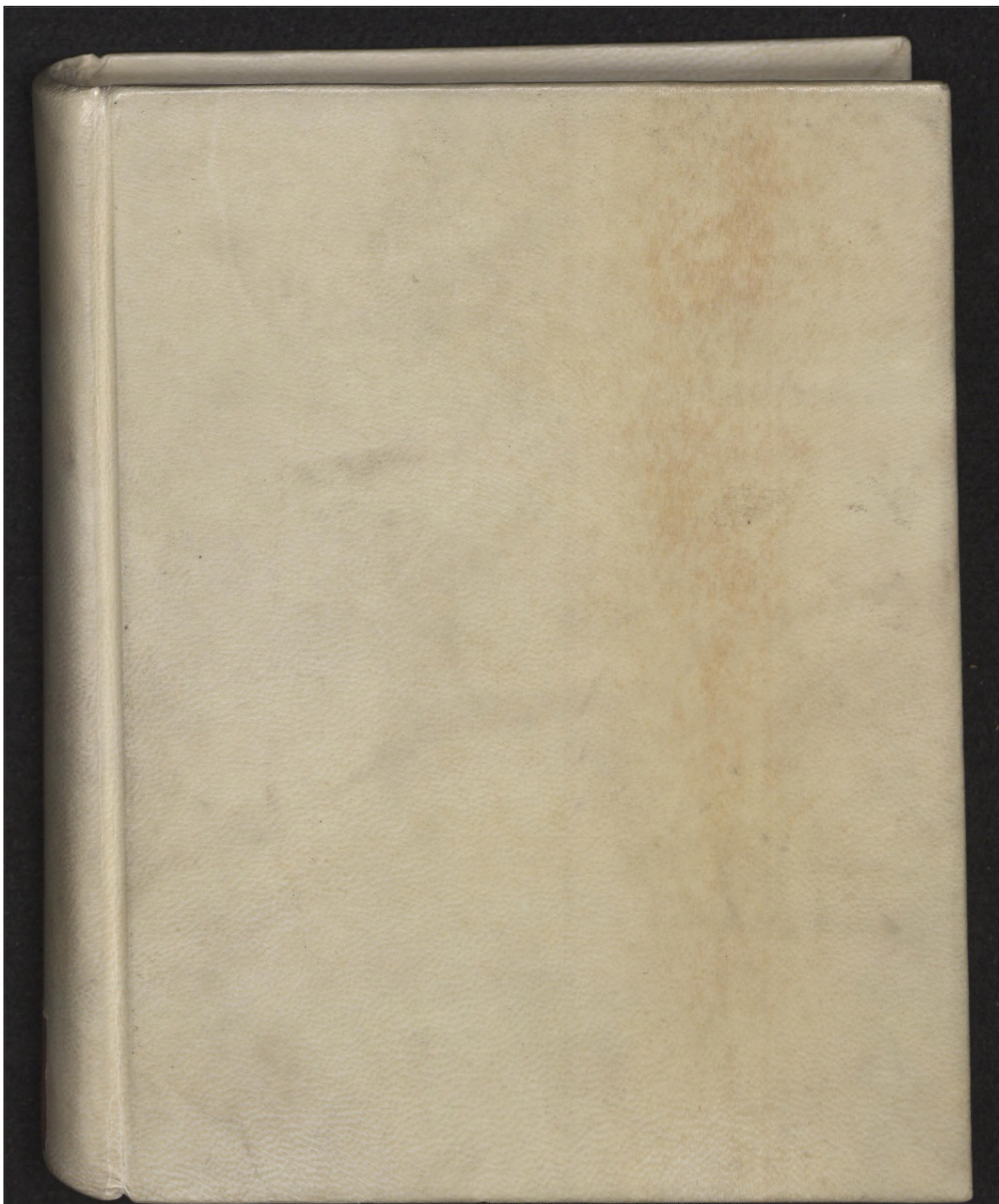
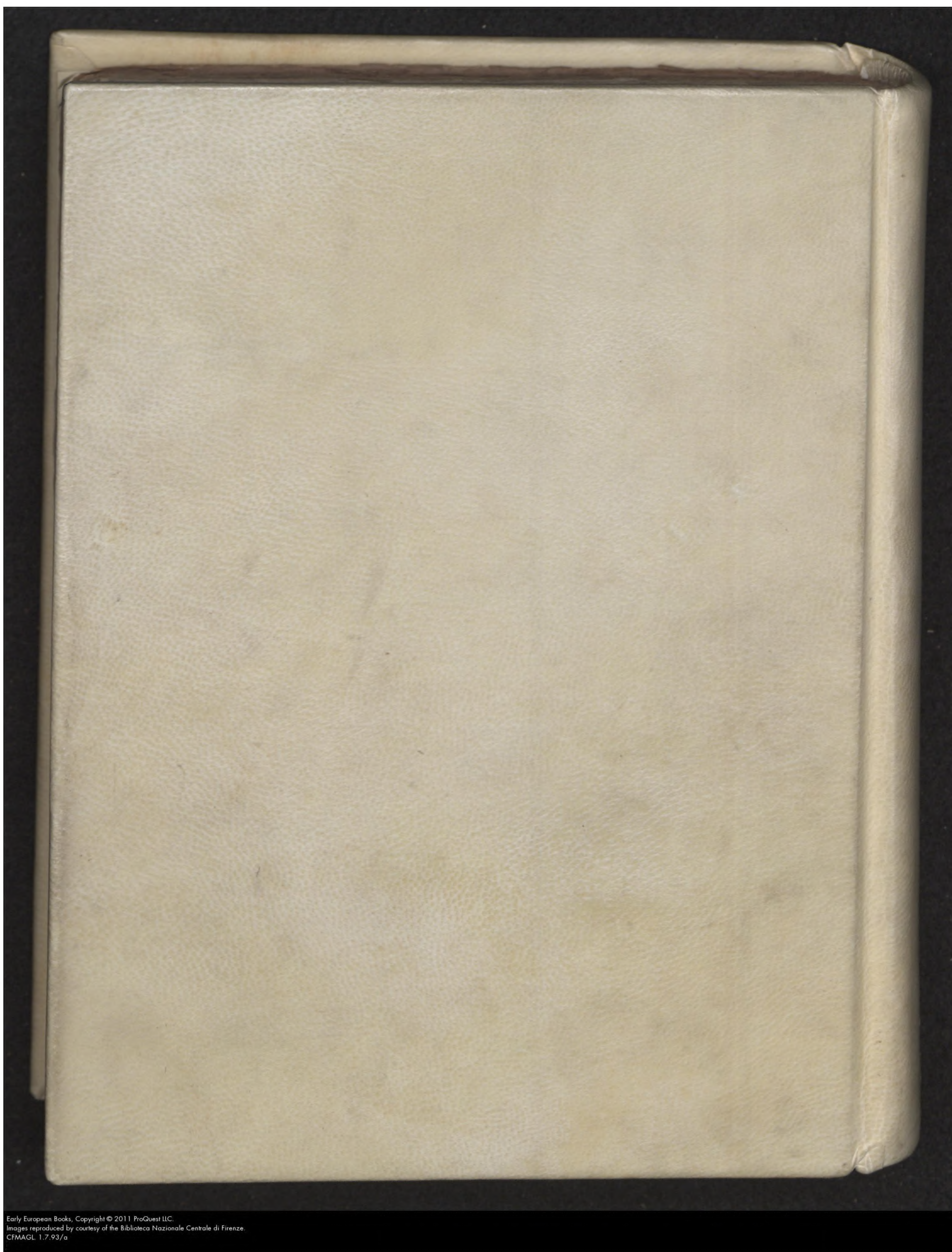

1
7
93

book II bis
26 - 1

HENRICI MEIBOMII
DE

MEDICORUM HISTORIA SCRIBENDA EPISTOLA

AD

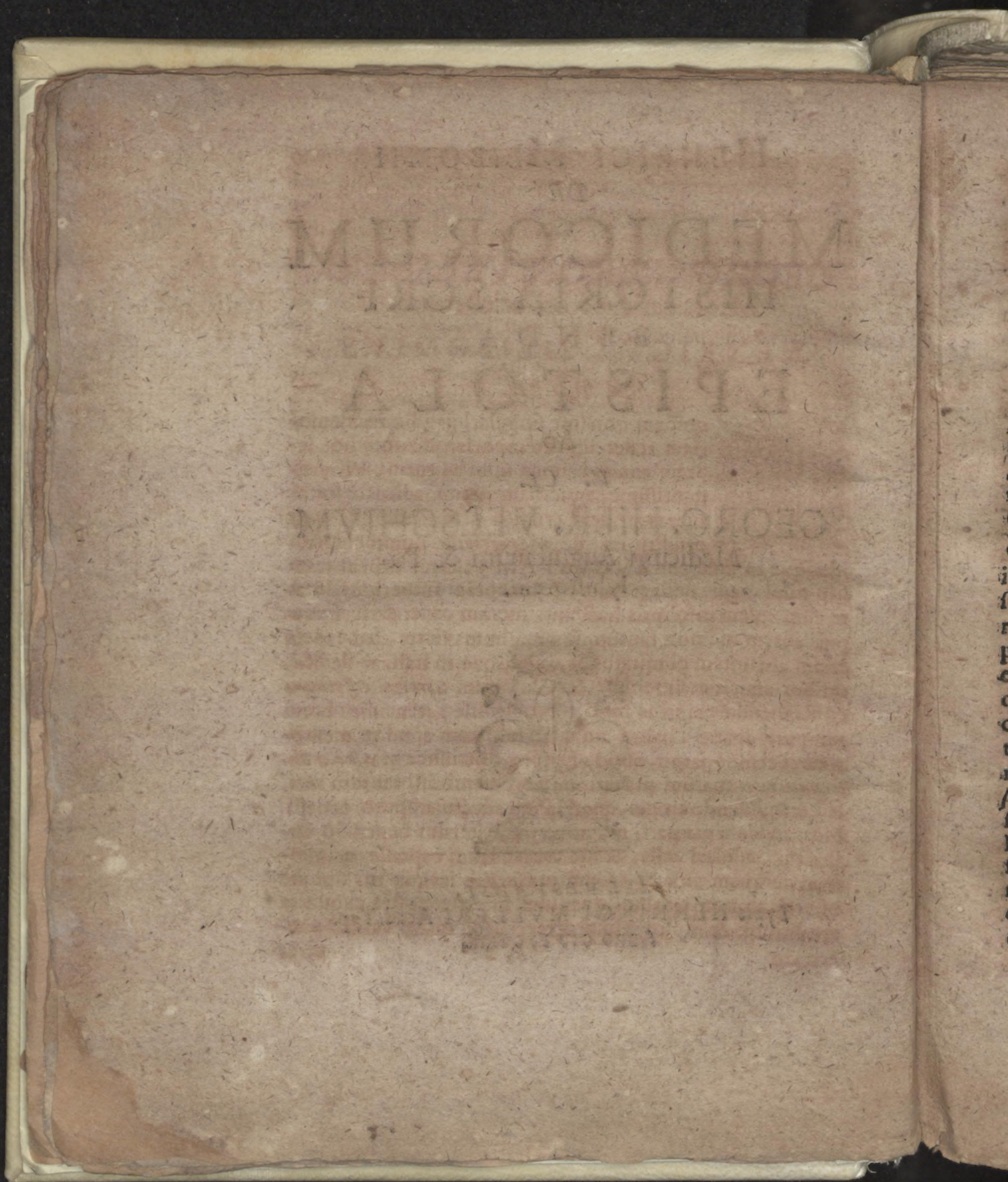
V. CL.

GEORG. HIER. VELSCHIVM
Medicum Augustanum & Polyhistorem.

HELMESTADII,
Typis HENNINGI MVLLERI Acad. Typ.
Anno CIƆ IƆC LXIX.

7

V. Cl.

GEORG. HIERON. VELSCHIO
Medicinæ Doctori celeberrimo

HENRICVS MEIBOMIVS
S. P. D.

Equidem non sine singulari gaudio in memoriam redeo illius temporis, quo ante hos septem annos primus mihi ad tuam, Vir præstantissime, amicitiam patuit aditus. Innotueras pridem erudito orbi, mihique raræ eruditionis de *AEgagropilis* commentario, ideoque in meo per AVGVSTAM vestram urbem transitu nihil magis desiderabam, quàm coràm intueri & salutare eum, quem in scriptis hactenus fueram veneratus. Excepisti autem me non tantùm summa humanitate, sed eadem etiam abeuntem comitatus es, literasque in Italiam dedisti, quibus amicitiæ inter me & Cl. Virum *Carolum Offredum* contrahendæ pararius fuisti. Non fuisse autem illius brevi temporis spatio coalitæ amicitiæ lubricam apud te memoriam, vel inde patuit, quod nuper in doctissima in *Syllogen observationum* tuarum præfatione non meministi tantum mei, sed & invidendo elogio, quod ipsum affectui imputo, ornasti. Non reddam par pari, ne, novo nunc iterum beneficio obstrictus, adulari velle, & hic tui laudandi captasse occasionem cuiquam videar. Cum præsertim scripta tua ubique ostendant, non tantum, quantum in Arte nostra exquisita eruditione & multo usu profeceris, sed quam variam præ-

terea omnis bonæ doctrinæ tibi comparaveris suppellectilem, pluriumque linguarum, Orientalium, Græcæ, Latinæ, earumque, quæ hodie politioribus usui sunt & ornamento, Italicæ, Gallicæ, Hispanicæ peritia sis instructissimus. Cum autem eopse in loco Commentarii Parentis mei, τοῦ μακαρίτου, JOHANNIS HENRICI MEIBOMII de Vitis Medicorum feceris mentionem, eumque à te desiderari non obscure significaveris, inde nata occasione hanc ad te Epistolam exarare volui, qua & illius institutum omne, & modum scribendi, & quid hactenus editionem remoratum, indicarem, simulque tuas opes ad locupletandum id scriptum sollicitarem.

Non dicam apud te, quantæ utilitatis sit istæc Vitarum descriptio, cum vel maxime tibi placeat: nec recensebo pluribus notissimos tibi, qui istac opera demereri publicum voluerunt. Vetus enim est, describere Vitas virorum celebrium, qui vel meritorum magnitudine, vel commentationum doctarum monumentis famam nominis ad posteros transmisere: tum in singulis disciplinis catalogum & Indicem adornare, qui & nomina eorum, qui in emolumentum scientiæ quid contulerunt, in se contineat, & quæ aut qualia illa fuerint, uno quasi intuitu exhibeat. Qui vitas vel plurium vel unius digesserint, infiniti olim fuere, & sunt hodie etiamnum non pauci. Inter illos, quamvis ex veteribus Græcis recenseantur, *Satyrus*, *Amphicrates*, *Demetrius Byzantinus*, *Diocles*, *Lysanias*, *Megacles*, *Nicias*, *Socrates*, *Sosicrates*, *Aristoxenus Musicus*, *Theophrastus*, *Dicæarchus*, *Antigonus Carystius*, *Hermippus Peripateticus*, *Apollodorus*, *Phanias Peripateticus*, *Porphyrius*, pluresque alii: vetustatem tamen tantum pertulerunt *Diogenes Laertius*, *Plutarchus*, *Eunapius*, *Hesychius*, *Philostratus*, *Photius Patriarcha*: è Latinis *Cicero*, *Cornelius Nepos*, *Svetonius*, *Aurelius Victor*, & his recentiores *D. Hieronymus* (qui in præf. in lib. de script. Ecclesiast. non paucos enumerat) *Gennadius*,

Honorius

Honorius, *Iſidorus Hiſpalenſis*, *Sigebertus Gemblacenſis* &c. Illorum, qui Catalogum ſaltem aut Indicem auctorum, ac quæ & qualia in ſingulis diſciplinis quisque fuerit commentatus, pauciores extitere, non tamen nulli, qui confecerint. Iuſtinianus Imperator *ICtorum Indicem* nobis exhibuit, quo & nomina ipſorum & numerum librorum conditorum in veſtibulo Iuris ſui nobis oſtentat. *Indicis Philoſophorum* pridem meminit Cicero in oratore: *In philoſophos veſtros*, inquit, *ſi quando incidi deceptus Indicibus librorum, quod ſunt ferè inſcripti de rebus notis* &c. Meminit & Seneca, atque ita meminit, ut Indices illos incitamento nobis eſſe credat ad illos imitandum & ſimile quid conandum, quorum nomina & ſcripta ob oculos nobis ponuntur. Meminit & Quintilianus, & Svetonius de Illuſtr. Gramm. & Galenus comm. in Hipp. libr. de Artic. Athenæus non uno loco Callimachum citat ἐν τῷ παντοδαπῶν συγγραμμάτων πίνακι: *in indice omnigenum ſcriptorum*. Ejusdem πίνακος ſive *indicis* meminit Laertius, & Suidas, & Auctor Etymologici in πίναξ.

Horum omnium laudabile ſtudium imitatus Parens meus *Hiſtoriam Medicam* ſive *de Medicis & rei Medicæ ſcriptoribus ſyntagma* conſcripſit. Aliorum quidem vitas, aut particulam vitæ, aliorum tantum catalogum aut ſcriptorum indicem, quorundam ferè ſolum exhibet nomen, neminem facile data opera prætereiens, quem aliquando in rerum naturæ fuiſſe lectione percepiſſet. Ex Philoſophis quoque multi in hoc Medicorum catalogo comparent, quod nemo mirabitur. Nam & Philoſophia Democrito ἀδελφὴ καὶ σύνοικος, Tertulliano *ſoror Medicinæ* dicitur, aliis *Medicina Philoſophiæ filia* audit, ſed *nata ante matrem*: veteresque Philoſophi plurimi ſimul fuerunt Medici, ſi non opere, ſaltem cognitione. Non tamen temerè Philoſophorum quenquam Medicis annumeravit, quem non teſtimonio aliquo antiqu[i]tatis Medicinæ deditum aut peritum fuiſſe, aut ad Medicinam quid perti-

mens ſcripſiſſe ſimul oſtendit. Ita & non paucos Heroum priſcorum & Regum affert, penes quos Medicina antiquitus erat, quorum tamen æquè inter Medicos comparere neminem juſſit, quem non antiquitatis teſtimonio Artis cultorem, ſi non factorem, monſtravit. Neque tamen omnes æquè magni nominis ſunt, quos producit, Medicos, ſed nonnulli minorum gentium. In quo ipſa varietas legentem delectabit: ceu in cænis grandibus ſæpe facimus, ut cum optimis cibis ſatiati ſumus, varietas tamen nobis ex vilioribus grata ſit. Ne Medicos quidem mali commatis, à Græcis Latinisque Poëtis in fabulis convitiis proſciſſos in hoc Medicorum catalogo omiſit. Omnes enim in theatrum producendi erant, nullo diſcrimine, boni malive eſſent, ut de utrisque juxta ſe poſitis rectius judicium facere liceret Artis candidato, atque ut

Inſpicere tanquam in ſpeculum in vitas omnium
Poſſet, atque ex aliis ſumere exemplum ſibi:
Hoc facere, hoc fugere, hoc laudi, hoc vitio ſciret dari.

Quod ſi quis plerosque eorum à Poëtis fictos, iſtisque nominibus forte in natura rerum non fuiſſe contendat, cum eo non litigaverim: fuiſſe tamen aliquando, quos ſub falſis iſtis fictitiisque nominibus traducere atque exagitare ipſis libuerit, vix aliquis negatum iverit. Solenne enim hoc olim multis erat, non eos tantum, quos amabant, ſub effictis nominibus laudare, ſed &, quos culpaturi erant, ſub alienis nominibus differre, & parcendo perſonis dicere de vitiis. Apuleio objectum legimus in judicio, quod Charinum & Critiam appellitaret in verſibus, qui aliis nominibus vocarentur. Is reſpondet: *Eadem opera accuſent C. Catullum, quod Lesbiam pro Clodia nominarit, quod, quæ Metella erat, Perillam ſcripſerit: & Propertium, qui Cynthiam dicat, Hoſtiam diſſimulet: & Tibullum, quod ei ſit Plantia in animo, Delia in verſu.* Addit, eodem modo Virgilium, cum puerum amici ſui Pollionis laudaret, abſtinentem nominum ſe quidem Corydonem,

puerum

puerum vero Alexin vocasse. Idem & in Medicis istis à Poëtis factum credere licet. Ex Chemicis quidem omnes illos recensere, quos Lapidis sui possessores & inquisitores nominant, relligio Parenti fuit. Quis enim omnes illos, qui vel solis nominibus, iisque vel nullius linguæ, vel barbaris, vel fictis in cauto vulgo obtrudi solent, & nominari, citra nauseam recenseret? Sunt ex iis *Astrucanus*, *Agadimon*, *Arastratus*, *Ardanus*, *Aristenes*, *Arzoch*, *Ascanus*, *Assates*, *Astratus*, *Attamenus*, *Bacacer*, *Balgus*, *Barcenites*, *Bollas*, *Bodillus*, *Borates*, *Cadmon*, *Cerus*, *Chambar*, *Crames*, *Custos*, *Dardanus*, *Dardaris*, *Dansius*, *Diamedes*, *Emiganus*, *Eximenus*, *Eximidius*, *Glossarius*, *Hecyla*, *Hena sapiens*, *Hyargus*, *Locastes*, *Mandinus*, *Menabadus*, *Marfolaus*, *Mosius*, *Naphitus*, *Obsemegamus*, *Orphatus*, *Pithea*, *Rarson*, *Scitas*, *Zenmon*, *Zimon*. Atque hi, quibus recensendis animo aliquis linqui possit, adducuntur ab *Auctore Turbæ Philosophorum*, *Auctore Pandoræ*, *Auctore splendoris solis*, & id genus tenebrionibus, & minorum gentium scriptorculis, ipsis æquè obscuris, ac sunt illi, quos Arti suæ lucem putant allucere, eamque illustratum ire. Ob talium certè omissionem nemo facile succensebit Parenti meo, nisi qui sit de genere horum.

Gessit autem eo ferè se modo Parens in enarrandis Medicis, quo in Historicis Græcis, Latinisque, aliisque scriptoribus Vir summus *Gerhardus Iohannes Vossius*. Initio Introductionem quandam præmisit, in qua & de vasto Medicinæ ambitu, & de Medicorum Sectis Ordinibusque ex Antiquitate omni pluribus agit. Dein libro Primo eos, qui ab Orbe Condito ad usque Vrbem Conditam: Secundo, qui ab Vrbe Condita usque ad natum Christum: Tertio qui à nato Christo usque ad seculi decimi quinti medium vixerunt: Quarto denique omnes, quorum in incerto ætas est, ordine Alphabetico enumerat. Quod si enim cui libeat illos quoque, qui post annum reparatæ salutis MCCCCL fuerunt Medici, colligere & in Theatrum producere,

Ille

Ille pulveris Erythræi
Siderumq; micantium
Subducat numerum prius,

quàm omnes nobis ſiſtat.

Poſſet autem quis putare, actum egiſſe Parentem meum, cum jam tum non pauci egregii Viri iſti operæ vacaverint. Nemo enim harum rerum curioſus temerè ignorat, ſimile quid conatos *Ottonem Brunfelſium*, *Symphorianum Champegium*, *Robertum Conſtantinum*, *Iſraelem Spachium*, *Paſchalem Gallum*, *Iohannem Schenchium*, *Petrum Caſtellanum*, *VVolfgangum Iuſtum*, *Ioannem Neandrum*, *Ioannem Antonidem Vander Linden*. Verum de prioribus tribus nihil dicam, quos diligenter licet inquiſitos fortuna in manus Parentis pervenire noluit. Quid *VVolgangus Iuſtus*, quid *Iohannes Neander*, ille in *Chronologia Medica*, hic in *Natalitiis Medicinæ* præſtiterint, ex iis liquidum erit, quæ à Parente ſubinde notabuntur, uterque alioquin laude ſua non defraudandus. *Petrus Caſtellanus* non male, nec indoctè rem exorſus eſt, ſed in pauciſſimis ſubſtitit. Quæ ſummus Vir *Ioh. Gerh. Voſſius* de Medicis congeſſit libro de Philoſophia poſthumo capp. XI. XII. XIII. XIV. utut egregia, pauca tamen etiam ſunt. Reliqui utilem quidem operam præſtiterunt, ſed aliud ſpectarunt, atque iis tantum labore ſuo inſervire voluerunt, qui nomina Auctorum & ſcripta, ac quoties quibusque in locis ea typis excuſa, aut recuſa fuerint, noſſe deſiderant. Vt idcirco hoc ſeculo præclari quidam & publico bono nati Viri eam ad ſe curam adhuc pertinere judicaverint. Inter quos primo loco poni meretur *Thomas Reineſius*. Cum illi inſtitutum Parentis mei per litteras ſignificaſſet Vir longè doctiſſimus, amicus noſter, *Iohannes Vorſtius*, ita reſpondit Reineſius anno 1653. *Cl. Meibomii πονημάτια ſi miſeris, immane quantum me tibi devinxeris. Video eum colere ſecretiores litteras, eſſeq; ȣ πολλȣ δήμȣ ἕνα. Veterum Medicorum hiſtoriam poſt Brunfelſium, Champegium, Squarcialupum, Fuchſium,*

Fuchsium, Castellanum, qui hoc seculo scripsit, & Medicarum Bibliothecarum compilatores, digerere & ipse tentavi. Negligenter enim eam partem eruditionis tractarunt, quiqui manum admoverunt. E Celsi, Plinii, Galeni, Cælii Aureliani, AElii Oribasii scriptis multos erui, nemini observatos. Joh. Jonsius, vir eruditus, l. 2. de script. hist. Philos. cap. 8. cum de scriptoribus quibusdam Medicis egisset: *Sed hæc potius*, inquit, *iis relinquenda sunt, qui priscorum Medicorum Historiam tradunt, quam Ioh. Henr. Meibomius sub manibus habuit, sed morte præreptus imperfectam aliis reliquit. Reinesium quoq; Germanorum in hoc litterarum genere doctissimum, eandem meditari ex fide dignis cognovi: qui quanto eruditius & solidius eandem præ multis aliis tradere potest, tanto majore cura quoq; elaboratam eam propediem publicandam curaturum esse, desiderioq; plurium satisfacturum, certo sumus persvasi.* In quo quidem de *Reinesio* judicio planè ὁμόψηφος *Ionsio* sum: sed nunc quidem incomparabilis ille Vir tot operibus orbi erudito adhuc promissis immortuus est, nec quid de Historia Medica sperandum sit, mihi constat. Superest vero adhuc, & exornat nostri ævi gloriam *AEgidius Menagius* qui publico dudum promisit Medicorum Historiam, eamque brevi edendam jam ante hos sex annos præsenti mihi spem fecit, quamvis nec dum prodierit. Illum verò huic operæ parem esse facile intelligit, qui variam illius lectionem, excellens ingenium subactumque in talibus judicium vel ex novissimis in Diogenem Laertium notis perspexerit. In eadem Parisiensi Urbe *Philippus Labbeus*, propter varia ad rem librariam bibliothecariamque pertinentia egregia scripta, quæ dudum publicavit, celeberrimus ante hoc sexennium præsenti fidem fecit, Medicorum historiam à se dudum congestam esse & aliquando publicandam. Verum nec illa hactenus prodiit, quamvis dudum ὑπομνημάτιον aliquod de Vita Galeni ediderit, unde ejus in his rebus eruditionem colligere licet. Quomodo Cl. Vir *Petrus Lambecius* vastæ suæ Historiæ Literariæ Medicorum

quoque inserere voluerit, ex Prodromo patet: verum eam quidem non tam cito absolutam iri persvasi sumus, cum præsertim alios de Bibliotheca Vindobonensi labores nunc illi sub manibus esse intelligam. *Hermannus Conringius* noster, ὁ πάνυ, uti non pauca ad omnem historiam rei literariæ vitasque eruditorum pertinentia congessit, ita de Medicis longè plurima egregiè observavit, ut cuivis ex variis ejus scriptis, ubi παρέργως talia tractat, apparet. Seorsim tamen de Medicis aliquid edere, cum à Parente occupatum laborem sciret, noluit, neque nunc aliæ ipsius curæ, ut id agat, permittunt.

Quamvis autem non inviderem, si alius aliquis, Vir eruditus, ex hoc mustaceo laureolam quæreret, imò jam tum edita illa Cll. Virorum modo memorata scripta optarem, ausim tamen etiam de Parentis mei opere seculo nostro aliquid polliceri, ejusque publicationem brevi promittere: cur tamen hactenus nondum prodierit, jam caussas dicam. Equidem quadraginta jam & quod excurrit anni sunt, ex quo primum Parens meus illi operæ manum admovit, sed lente admodum processit negotium. Obstabant enim in ampla & populosa urbe *Lubeca*, ubi sedem fixerat, ex multitudine decumbentium occupationes quotidianæ. Horatiana illa huc accommodare licet:

Hic visum vocat, hic auditum tristia, spretis
Omnibus officiis: cubat hic in colle Quirini,
Trans Tiberim longè cubat hic prope Cæsaris hortos,
Ille extremo in Aventino, visendus uterq;.

Neque id una aut altera die: sed cottidie volvebatur hic Rhombus, & redibat *labor actus in orbem*. Ut proinde his talibus nullum aliud, nec plus temporis impendere potuerit, quàm quod ægrotantibus suffurari, & ad lucernam demetiri licuit. Quamvis his ipsis laboribus difficultates & tædia in Medicina facienda subnata non parum levaret, seque iis quodammodo restauraret: ceu solent athletæ remissa qui-

busdam

busdam temporibus ciborum atque exercitiorum certa necessitate otio & jucundioribus epulis refici. Non parum vero etiam turbabant morbi, & dolores arthritici, quibuscum quotannis ei conflictandum erat, qui tamen ipsi aliquando, quod domo egredi prohiberent, tempus commodum his studiis suppeditabant. Præterea vivebat in loco, ubi pauca ex aliorum bibliothecis subsidia habebat, propriâque ferè contentus esse cogebatur, unde in multis locis non poterat non hærere. Accedebat operis ipsius varietas, difficultasque.

Fronte exile negotium,
Et dignum pueris putes:
Successu labor arduus,
Nec tractabile pondus est.

His de caussis abjicere sæpe opus, & tenebris damnare voluit, fecissetque etiam, nisi restitantem incitassent Viri magni & hujus rei intelligentes, &, ut fidem exsolveret, præstaretque, quod promisisset, monuissent. Inter quos præcipui fuerunt, nunquam sine præfatione honoris nominandi, *Hugo Grotius, Claudius Salmasius, Hermannus Conringius, Caspar Hoffmannus.* Perrexit igitur in materia diffusa & multis obscuritatibus involuta, & ferè absolvit, quatuor, ceu supra memoravi, libris. Et, quamvis non ignoraret, multos scriptores diligentiam suam effugisse, tamen solabatur se illo Columellæ: *In magna sylva boni venatoris est indaganter feras complures capere, nec cuiquam culpæ est, non omnes cepisse.* Ideoque si unum tantum aut alterum annum fata vitam prorogassent, ipse edidisset, erat enim in recensendo opere quotidiè occupatus. Cum vero anno quinquagesimo quinto hujus seculi curis, laboribus, morbisque confectus moreretur, mihi unico hæredi masculo cedere id opus voluit, ea lege, ut matura ætate maturoque aliquando judicio recenserem, recensitumque publicarem: ego verò tum sextum tantum & de-

cimum annum compleveram. Noverat enim, ōpus illud ultimam manum adhuc desiderare, & extare non paucis in locis lacunas, propter defectum potissimum librorum natas, quas suppleri aliquando à me volebat. Ego vero nihil prius habui, quàm, ut, quod pietas ipsa requirebat, illi Parentis voluntati, & eruditi orbis exspectationi satisfacerem: ideoque de illo supplendo augendoque nunquam non cogitavi. Et vero ausim dicere, non pœnitenda quædam interea à me observata esse, præsertim, dum primarias Europæ bibliothecas lustrare contigit, quæ exornando operi, imo emendando esse possint. Quin & illud constat, intra hos quatuordecim à Parentis obitu annos non paucos etiam publicis typis excusos esse libros, unde augeri hæc historia possit. De uno tamen hîc imprimis apud te conqueri cogor, eruditissime Vir. Nullibi magis defecit Parens, quàm in Arabum Medicorum historia contexenda, quorum tamen numerus longe est maximus, quique si defuerint, minus perfectum quis opus hoc non immerito dicat. Qui enim in illa operæ aliquod pretium facere voluerit, & exactam Arabicæ linguæ notitiam habere debet, & cum ipsorum Medicorum Arabum, tum illorum librorum copiam, qui de Vitis Arabum Philosophorum & Medicorum iu Bibliothecis extare memorantur. Ab utraque autem destitutum Parentem meum libens fateor: qui igitur ita suffenus sim, ut lapsum ab eo caveri potuisse putem. Sollicitavit per literas multos præclaros Viros, ut subsidia sibi mitterent, sed partim inanibus promissis lactatus, partim sine spe dimissus est. Quæ ad hanc rem in sola Bibliotheca Lugduno-Batava extent adminicula à Cll. Viris *Erpenio Goliog.*, notissimum tibi est, omnia tamen hactenus inedita sunt. Existimant eruditi superesse ibi etiam *Ben Casen* illum, qui doctissimorum Arabum historiam scripsisse memoratur a Gabriele & Johanne Maronitis ad Geographiam Nubiensem. Sanè Auctor qui ibi extat, *Ibn*

Abinbsei-

Abiobsçibea, aliàs *Elaigbas Ahmed ben Casen* plurima proponit, si titulus nos non fallit: non Medicos tantum Græcos, Hippocratis discipulos, Galeno posteriores, Alexandrinos (quorum forte historia aliunde haberi posset) sed ex Arabibus eos, qui à tempore manifestati Islamismi quiq; initio imperii Abassidarum celebres fuerunt, quique libros Medicos, aliosque ex lingua Græca in Arabicam transtulerunt: quibus denique Babyloniorum, Barbarorum, Indorum, Afrorum, Ægyptiorum, Syrorum Medicos subjunxit. Et verò memini, me cum Lugduni Batavorum ante plures annos viverem, Viro longè celeberrimo *Iacobo Golio* non tantum de his thesauris publicandis vellicare aurem, sed & rogare, ut si quæ singularia de Medicis Arabibus legisset, annotassetque, ea communicare mecum vellet, suis à me locis cum præfatione debiti honoris inserenda. Verum me præsente quidem inter promissa res stetit, nec quicquam impetrare potui: nunc vero propter optimi viri obitum, inde sperare nihil licet. *Andreas Alpagus*, vir doctus, præf. Interpr. nom. Arabicor. Avicenn. Medicorum & Philosophorum Arabum Historiam Latinè se transtulisse scribit: verum cujus illa fuerit, & quo pervenerit, juxta cum ignarissimis scio. Editam esse non arbitror.

Solius *Iohannis Leonis*, cujus Historia Africana extat, de ea re scriptum habemus. Equidem dici non potest, quanto illius desiderio flagraverim, ex quo & ab ipso in Historia Arabica memorari & Excerpta ejus quædam à Gerh. Joh. Vossio libro de Philosophia adduci observavi. Tandem indicio Cl. Joh. Rhodii ad Scribonium Largum in Illustri Medicea Bibliotheca extare deprehendi. Cum vero ante plures annos Florentiæ per menses aliquot hærerem, doctissimorumque illic virorum, nobilitate incertum generis an virtute & eruditione præstantium magis, *Caroli Dati, Cavalcanti, Redii, Giraldi, Strozzi, Malliabeci* conversatione fruerer, non tantum mox ad ipsam Bibliothecam liberrimus patuit aditus, sed & Leonis Historia

deſcribenda mihi oblata eſt, quam cum MSto Codice diligentes contuli. Extat ille Pluteo xxxvi. habenturq; in eopſe Codice quidam Orphei & Procli Hymni ſoluta oratione, &, præter hanc clarorum virorum hiſtoriam, ejusdem Leonis quædam de *Arte Medica Arabum*, ejusque inventore *Elchalil*. In ipſa hiſtoria præter viginti octo Arabas, quibus totidem capita deſtinantur, quinque quoque Hebræi, viri præclari, deſcribuntur. In quatuor autem capitibus quædam deſiderantur in 22. & 25. defectus tantum aliquis eſt, 23. autem & 24. planè deeſt. Unde autem ſuppleri hic defectus poſſit, non video, cum, quod equidem ſciam, non extet alibi exemplar, quod non ex Florentino Codice deſcriptum ſit. Nam & quæ Voſſius excerpta habet, hinc ſine dubio deprompta. Florentinum quidem ex Archetypo deſcriptum eſſe, in calce libelli memoratur, ubi autem illud archetypum extet, non dixerim. Translationem ex Arabico eſſe ſatis patet, ſive Auctor ipſe tranſtulerit, ſive alius quis, quomodo Arabia ejusdem Leonis Arabicè conſcripta non ab ipſo in linguam Latinam, ſed à Johanne Floriano tranſlata eſt. Quod autem Arabicum ipſum alicubi ſuperſit, non conſtat, niſi forte in Vaticana Bibliotheca lateat, inibi repoſitum à Leone X. Pontifice, qui patronus illius fuit, nomenque Chriſtiano facto de ſuis dedit. Ante paucos annos hunc librum edidit Cl. *Hottingerus*, & Biblioth. l.2.p.426. inſeruit, ut ita ab omnibus jam legi poſſit. Scribit ſibi ab Amico ex Italia oblatum, nec quicquam præterea addit, ego vero certus ſum, ex eopſe, quem dixi, Codice Florentino depromptumptum ad eum miſſum eſſe. Non pænitet autem, ne nunc quidem poſt factam ab Hottingero publicationem, impenſæ in deſcribendo operæ. Nonnulla enim ab illo deſcriptore omiſſa ſunt, quæ in MSto habentur, quædam quidem non magni adeo momenti, alibi tamen non parvam in annorum notatione variationem deprehendi. Verùm enim vero, quamvis multa egregia nos doceat hic *Iohannes Leo*,

per

per illius tamen scriptum omnes scrupulos sublatos nemo dicere audebit. Quin in iis præterea, qui in Arabum scriptis citantur non parva difficultas occurrit, dum interpretes minus rectè nomina propria, alii etiam aliter, Latinè reddunt, aut Latinas terminationes in fine addunt. Recurri utique deberet ad fontes, qui in Bibliothecis Illustribus habentur, sed illi quidem consuli nisi à peritia linguæ instructo non possunt. Ea verò nec mihi adest, nec Parenti, ut jam tum antea fassus sum, fuit. In quibusdam conjectura aliquid licet adsequare. Ita *Arcigenesi* & *Artigenesi* à Rhase citatus l.v. continent. c. I. & *Arcaganis* c. III. item *Arcagenisius* l. VI. c. I. non tantum unus idemque sunt, sed & nullus alius, quam *Archigenes*, sæpius à Galeno, & ex hoc Arabibus adductus. *Arabasius* & *Vrbiasius* ibidem loci, quis alius est, quam *Oribasius?* *Ancilisius*, *Antilisius*, *Antiles* vel *Antilis* apud eundem Rhasin l. II. c. V. c. VI. est *Antyllus*. *Abolonisin* l. III. c. VII. interpretor *Apollonium*. *Filogorus* & *Filogorisius* forte est *Philagrius*: *Baladius*, *Palladius*. Qualia monstra se studiose notasse, & in scenam aliquando producturum promisit Reinesius. In aliis conjectura fallit. Quorundam verò Arabum nomina sono sibi invicem tam sunt vicina, ut unus pluresve iis significentur, dijudicari nequeat. Ex his difficultatibus, Vir πολυγλωττότατε, si me expediveris, rem præclaram feceris. Non dubito, quin longè plurima circa Arabes Medicos observaveris, cumque ingenio & judicio polleas, & linguæ peritia sis instructus, nec desint scripta ipsa, multa aliis rectius docere nos possis. Quæ si communicare aliquando volueris, ut appendicis loco, aut quomodocunque placeat, Syntagmati Parentis mei accedant, non publicum tantum plurimum, sed me imprimis tibi devincies. Stat enim jam sententia, maturare quantum licet editionem. Vrgent me quotidie docti Viri, nec ferè ex Gallia à magno illo Medico & Polyhistore *Guidone Patino* litteras accipio, quin de Historia Medica me moneat. Quod vero nec

dum

dum prodierit, antehac quidem vita mea desultoria, peregrinationibus magnam partem per acta, in caussa fuit, dein vero, postquam Professionem Medicam in hac Academia Julia suscepi, difficiles inter initia & continui labores; dum Auditorum profectus maxima merito nobis habenda est ratio, operaque danda, ut non tam benè scripsisse libri, quàm benè docuisse discipuli testentur. Anatomica præsertim, quæ à me nunc tractantur, studia vel sola, experimentorum & novarum observationum varietate, longè plurimum temporis sibi poscunt.

Interim, dum hæc mihi curæ sunt, non possum non, Clarissime Vir, tuum quoque Institutum laudare; utque ingens illud, Artique Medicæ maximè profuturum volumen, quod promittis, absolvere possis, vitam longam viresque integras apprecor. Si juvare alicubi te à me posse putaveris, nunquam deero, qui juxta tecum publico bono studia mea devovi. Sunt & penes me non contemnenda quædam præstantium Medicorum scripta, Consilia, Observationes &c. quæ omnia publicari non prohibebo (ἀφθόνους εἶναι δεῖ μουσῶν θύρας) ut Thesaurus Experientiæ Medicæ, ultima pars magni operis tui, vel illa levicula accessione augmentetur. Quàm enim de hujus rei utilitate tibi consentiam, vel ex illa Epistola mea patet, quam ante hos quatuor annos ad Cl. *Hermannum Conerdingium* scriptam Bootii Observationibus à me editis præmisi. Sed non moror te nunc diutius, Vir præstantissime. Vale igitur, & affectum tuum porro integrum mihi serva. Ego, quem certa opinione doctrinæ & virtutis æstimare cæpi, colere non desinam, quamdiu & huic & illi pretium ponere scivero. Dabam Helmæstadii in Academia Julia IV. Kalend. Februar. Anno MDCLXIX.